

Psalm 39

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος τῷ δαυιδ ψαλμός

2 ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχεν μοι καὶ εἰσήκουσεν τῆς δεήσεώς μου

3 καὶ ἀνήγαγέν με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἡλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνεν τὰ διαβήματά μου

4 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄλσιμα καινόν ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν ὅψιονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον

5 μακάριος ἀνήρ οὗ ἐστιν τὸ δόνομα κυρίου ἐλπῖς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς

6 πολλὰ ἐποίησας σύ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἐστιν τίς ὁμοιωθήσεται σοι ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν

7 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἡθέλησας ὥτία δὲ κατηρτίσω μοι ὄλοκαύτωμα καὶ περὶ ἀμιαρτίας οὐκ ἥτησας

8 τότε εἶπον ἵδον ἦκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ

9 τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου

10 εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἵδον τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως

11 τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς

12 σὺ δέ κύριε μὴ μακρύνης τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντὸς ἀντελάβοντό μου

13 ὅτι περιέσχον με κακά ὃν οὐκ ἐστιν ἀριθμός κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἡδυνήθην τοῦ βλέπειν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέν με

14 εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαι με κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι πρόσχες

15 καταισχυνθείσαν καὶ ἐντραπείσαν ἄμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἔξαραι αὐτήν ἀποστραφείσαν εἰς τὰ ὅπισω καὶ ἐντραπείσαν οἱ θέλοντές μοι κακά

16 κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι εὔγε εὔγε

17 ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείσαν ἐπὶ σὸν πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου

18 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης κύριος φροντιεῖ μου βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου σὺ εἶ ὁ θεός μου μὴ χρονίσῃς

